

Előfizetési pénzek
KERÉKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. c.
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogad-
 tatnak el.

ELŐFIZETÉS:

Egész évre	5	rt	—	kr.
Félévre	2	"	50	"
Negyedévre	1	"	25	"
Egy óra	—	"	50	"
Egyes szám ára	—	"	10	"

Légyotti Lotti.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KERÉKES GÉZA.

Azt mondják, hogy nekünk nőknek nem szabad politizálni! És miért nem!? valjon mi az a politika? egy festett arc, melyet azok a vén kopasz miniszterek fátyol alul mutogatnak s azért soha sem tudja egyik, hogy milyen a másik. Éppen úgy mint minállunk.

Most tessék! Ez a vén Bismark megakadályozza a Battenberg Sándor házasságát a német császár leányával.

Jeszuszus!! Egy házasságot megátolni! Borzasztó! Van-e a világon szebb a házasságnál?! Hát még ha férj nem kellene hozzá?! Könnyű már neki!!

Különös hogy az udvaroknál rendszeren politikai kérdést csinálnak abból, a mivel mi titkolózunk.

Ah az igazi szerelem nem való nyilvánosság elé, azt titokban kell tartani, — mert csak az a szerelem ér valamit a mely tiltott. Már a férj és

nő közti szerelem ..... hát hiszen az is .... valami, de rendszeren közönyössé, mindennapivá válik, de az édes az igazi az a mit a titok fátyola fed és nincs egyhez kötve. Igen! csak ez a valódi, ez az édes!!

En a magam részéről igen nyílt vagyok, de bármit, hanem azt az egyet el nem árulnám! Nem soha!

Oh azok az édes, azok a tiltott percek! melyeknek mindenike több a világ minden kincsénél.

Hála a gondviselésnek, hogy ez ma már szintén felvétetett a divat sorába, a divattal pedig haladni kell, ha az ember nem akar nevetséges maradni. Az egészben csak az az egy baj van, hogy az embernek a nyakára nő a leánya! De hát miért nem is maradnak azok mindig piczikék.

No de jön a főhadnagy. Siessünk!!

Buki Muki

Teleky Sándor gróf hírnemes író tannyra elragadta **Margó Célia** a „Suhanczban“ hogy mint maga mondá a nemes gróf, valósággal felhevítette (?) — Nem is csoda mert valójában megható jelenetek vannak a darabban, — különösen az, midőn **Margó** azon részével igyekszik hatást kelteni, melylyen a grófok se viselik a 9 águ koronát! — Még arczképével is megtisztelte a művésznőt, persze még többeket is. — Szja a gróf urnak nagy szíve van, s még mindig bírálat képes.

Margó Célia a héten dicsőséget aratott, a rossz nyelvek pedig azt beszélik, hogy nem érdemli; mi nem mondjuk, de elhisszük nekik.

Kopácsy k. a. meglehetősen aquisitió, csak az nagy kár, hogy nem tudott olyan darabot választani, melyben nem először lépne fel, pedig ha olyat tudott volna választani, hát otthonosabb lehetett volna.

Különbén ez a nagy otthonosság sem ér egy fapittykét sem, bezzeg elég otthonos **Mihályfi, Ujházy oszt'** mi volt a végeredmény — üres ház. Az új seprőt használjuk, a régít elvetjük. Épen mint szegény **Halmainét!** Talán bizony ezt is a társulat „több tagja“ kívánta úgy, — mert hogy a közönség nem, azt bátran állítjuk.

Megérjük, hogy a jövő színi idényben színház helyett jól szervezett elemi iskolánk lesz. — **Kopácsy k. a., Kaczér Nina, Péchy, Láng Ilona** már beiratkoztak, a többi még jön utánna. Tanárok vannak itt, például **Molnár Laci!**

Zilahy jutalom- és bucsu-játékán monologizált, jobb lett volna azt **Valentinnak** hagyni, ő bizonyosan kísü-

tötte volna hogy „ha **Molnár László** nem lenne társulata „több tagja“, akkor ő nem lenne oly hatalmas társulat igazgatója, mint a milyen a jelenlegi, a hol egy ember is „többet“ képez, ellenben, ha ő nem lenne e diszes társulat igazgatója, úgy bizonyára az a bizonyos „több“ tag (már más igazgatónál) még talán $\frac{1}{4}$ számba sem volna vehető.“

Bizonysága az, hogy mennyire fényes látogatottságnak örvendtek az idei drámai előadások. (Hol harmad, hol meg negyed magammal néztem végig **Endrét** vagy **Johannát. Buki.**)

Elég az hozzá, ha az „**Üstökös**“-beli **Menáches Ziczeszbeiszter** a mi folyó idényi előadásainkat végig nézte volna bizonyára bele foglalta volna, átkába, hogy „legyél te **Debreczenben** színi referens és kellesen the nékhed minden nap a színházba bele menni, a vacsorádot pedig csak előadás othánd szabadjon nekhed megeni.“

Legbölcsebb volt az a tanács, a mely elhatározta hogy **Debreczenben** nem szabad nyáron át játszani, az bizonyosan arra is gondolt, hogy lesznek még olyan színeink is, a kik rontják azt a drága jó nyári levegőt! **Six!**

A mit meguntunk!

Valósággal meguntuk már t. hátrányos megrendelőinket annyiszor figyelmeztetni. — Vannak kint három éves követeléseink, de azokat már nem is várjuk, hanem mivel azt hisszük, hogy az illetők nem is tudják, hogy ők hátrányban vannak, legközelebb egy lajstromban névszerint összeállítva fogjuk kimutatni, s nem csak a mi lapunkban, mert az már részükre beszünttetett. — Ez idő szerint **2 és fél év óta** éppen **545 frt. 75 kr.** van kinn olyan megrendelőknél kik között egy sincs fizetés képtelen. Szja uraim, vagy meg nem rendelni egy lapot, vagy fizetni, ha utólagosan is!

Azon t. előfizetőink pedig, kik ez év I-ső negyedre tisztességesen megfizettek de a II-ikkal hátrányban vannak szintén felkérjük, hogy azt **folyó hó 20-ig** mulhatatlanul beküldeni sziveskedjenek, — ellen esetben a lap küldését kénytelenek lennénk részükre beszüntetni.

Kivételt képeznek az egy éves és fél éves előfizető urak, s azon t. előfizetőink, kik árviz sujtotta vidéken laknak s a kiktől az előfizetést nem is kívánjuk, de azért lapunkat szivesen küldjük.

Tisztelettel

A „Villám“ kiadóhivatala.

ÖSSZETALÁLKOZÁS.

- Édes apám! ugye én Kólyon születtem?
 — Ott fiam!
 — Ugye édes anyám meg Kabán született?
 — Ott fiam!
 — Kigyelmed meg Debreczenben született?
 — Ott fiam!
 — Én édes istenem, még is hogy összetalálkoztunk!

Smekele és Kekele.

Smekele: Olvashál í azthat az ojságba, hodj a „Nebánts virág“ o színházba megint előkerölte magát mindén disznóságaival és frivolitásaival?!

Kekele: Wie hájszt disznóság?! hojd ha volna benne disznóság, akkor mink — az „intelligencz“ megse nem is néztönk volna, és wie hájszt frivelitét?! Az nekönk az intelligencznek tetczik és én üthöd magammal kijobáltham aztat hodj „o j r a.“ — Cshinálthönk is gezéresz, én, azothánd a H a d j m a k ö i, A r a n j v ü l g y i, az E z ö s t h e g y i és D j é m á n t f i K h ó b i.

Smekele: Megsogok nekhed, hodj az volt edj nadj ustobaság, mert ha haza jün a díjáság fogja thöntetni a züsze C z i l i k e ellen.

Kekele: Fhogjad be a phafadat mert phafan ötlek!

Smekele: Engimet ötölsz phafon the bödös! Mámost aszthat khivánom neked, hodj vásároljál the magadnak khünveket a Révai thestvierekthöl Budapestén, és ledjen az ödvéd the elened az A r d ó A l f r é d.

Kekele: The gánef! Ne phimaszkodjál mert most mán csakodjan phafan cshaplak.

Smekele: Szervosz!

Erdőben.

Az uj házasok elmerengve sétálnak az erdő árnyas fái alatt. Egyszerre csak megszólal a kis menyecske:

— Ah! mily nagyszerű ez az erdő, akár csak egy amerikai őserdő.

— Az ám, csak majmok hiányzanak a fákról.

— Mászszál föl édesem, az egyik fára.

METAMORFÓZIS.

Egy kis városban Weisz ur a szépet teszi Schwarz kisasszonynak, úgy hogy a lakosság már házasságról suttog.

— De az istenért, mi lesz ezeknek az utódaiból, ha a pap megáldja frigyüket.

— K a p u c z i n e r.

Magyarország szívében!

Örült czég Barettyó-ujfaluban.

**Kenyér kilara Szalami Spekk Toro kapható
Mazsa Repa mag és Kinder mák kapható.**

Csodálkozunk, hogy az a romlatlan érzelmű város, illetve annak előjárósága megtűri az ilyen skandalumot. (Szerk.)

Talány.

Kérdés.

Miért írják a lapszerkesztők rendszeren „zárjel“ közé a nevüket?!

Mert ebben a Tisza garzdzalkodási időben mindig el lehetnek készíltve a zár-jelre.

Felelet.

CSENDES TIHAMÉR

igazságai.

Jaj neked hazám! Jaj neked nemzetem!!

Már egy nyomorult karinthiai ugynevezett polgármester a ki Riegl névre hallgat, hivatalosan „ebadtá”-nak nevezett bennünket. Borzasztó

Ez nem elég, hanem a belügyminiszter elrendelte, hogy az örültek csak úgy vétetnek fel az állami tébolydába, ha sajátkezüleg fogalmazott kérvényt nyújtanak be, s beigazolják, hogy a paragrafusoktól bolondultak meg. Iszonyu!!

Még ez sem elég, hanem a királyi ítélő tábla ki-

Az engedelmes férjek.

(Rajz az ivószobából.)

Valának pedig heten, igen szomjasan a „Hét választó” írószobájában, késő éjjel után.

— Vajjon mit szólnak majd az asszonyok, mondá az egyik, ha ilyenkor haza kerülünk?

— Mondjanak, a mit akarnak, szól erre egy másik.

A harmadik azonban, a kít Szitakötő uramnak hívtak, illetéknéppen szólalt meg:

— Van egy indítványom.

— Halljuk, halljuk! zengé a szepegő kórus.

— Az, aki közülünk azonnal nem fogja haza érve teljesíteni azt, mit felesége kíván, az fizesse meg az egész czechet. Holnap reggel 9 órakor itt fogunk összejönni és mindenki őszintén és hiven el fogja mondani, miként teljesíté feleségének szavait.

Ebbe az indítványba beleegyeztek valamennyien és ezzel vége volt a murinak.

Másnap reggel a kitűzött órában ismét együtt voltak valamennyien, — de mennyire el voltak szörnyedve, midőn a korcsma előtt Csatkos barátjukat látták egy nagy hordóban fekvő.

mondta, hogy a nő jogosan hagyhatja el férjét, ha neki legalább két szobás lakást, egy előszobával konyha és kamarával, fűszin, padlás és kettős . . . . . jajj! nem tart. Oh ti szegény hatszáz forintos málén rágódó m. kir. hivatalnokok! Utótt végórátok.

Rémitő!!:

És a mi legtöbb! A porosz udvarnál egy házassági ügyben politikai dolgot csinálnak egy pikáns olyasmivel, a mivel a tisztességes ember elbujik.

Retttennttess!!!

Kiss és Nagy.

Kiss : Nem olvasta komám, hogy az orosz czár nagyon készül?!

Nagy : Nem én! de hát csak nem valami európai háborúra?!

Kiss : Dehogy, dehogy nem is gondolná komám!

Nagy : Ugyan mondja hát komám hogy hová?!

Kiss : Oda ahova a császár is gyalog jár.

Nagy : Az ám! no lám!

— Mit csinálsz itt? rivalltak reá.

— Hát csak azt cselekszem, a mit feleségem mondott; szolt Csatkos, mert mikor hazajöttem az este, azt mondá az asszony:

— Miért nem háltál már inkább a hordóban, te részeges korhely!

Én aztán szót fogadtam neki!

— Mikor én haza kerültem — így beszélé a közös asztalnál Pók Matyi — megbotlottam a küszöbön.

Erre így szólott az asszony:

— Költsd fel, te semmirevaló, azokat a szegény gyerekeket is, hadd lássák ők is, milyen korhely apjuk van!

Én úgy cselekedtem, mint ő mondá. Ott dühöngtem gyermekeim előtt, annak ezek nem kevésbé örültek.

— Én meg — így beszélé Kovászos Peti — mikor az este hazaértem, valahogy neki mentem az edény polcznak.

A feleségem felébredt a zajra és dühösen rám kiáltott:

— Miért nem döntöd már le az egész polczt, te részeges!

Én erre kaptam magamat és az egész polczt tá-

Rend legyen mindenben.

Pap. Hát csakugyan újra megházasodik, Csávós uram!

Csávós. Szóról szóra igaz, tisztelendő atyám!

Pap. És az előbbi feleségének a testvérét veszi el? Hiszen a boldogulttal nem igen jól élt!

Csávós. Ugy, mint a kutya a macskával! Harmadik feleségem volt már, valamennyien testvérek voltak, egyikkel sem fértem meg, de ép azért veszem el most a negyediket is; majd csak megtanítom!

Pap. De miért? Nem értem a dolgot.

Csávós. Hát tudja tisztelendő ur, én azt gondolom, hogy legjobb lesz az egész familiát kipusztítani.

Pityke Peti

hentes elmékedései.

Ugy mondom meg a hogy van! Hogy hát valahára lecelekedtük ními riszbe a nők a turnírt, mán magok is megsokallották a szellőzést ebbe a czugos világba, aztán

nyérostul fazekastul a földhöz csaptam, úgy, hogy minden dirib-darabra tört!

— A mi engem illet — beszélé Nyakas gazda — dudolgattam valamit, mikor haza érkeztem. A feleségemet ez nagyon bosszantotta és dühösen mondá:

— Miért nem orditasz már jobban. Énekeld el az egész zsoltárt.

— A legnagyobb készséggel! mondám és hajnalig énekeltem a szent dalokat.

— No ez igazán kemény dió volt! mondá Csepüs mester én nekem tehát mégis jobb dolgom volt. A mint ugyanis hazaértem, megbotlottam a tésztás teknőbe, melyet feleségem éppen az utba állított.

— Lépj mindjárt a tésztába bele, mondá az asszony haragosan.

Én teljesítettem kívánságát s a tészta mind kifutott a teknőből.

— Nekem meg azt parancsolta az asszony így beszélte a hatodik czimbora, a kit Moeskosnak hívtak — hogy másszam a hátára.

Kaptam magam, vettem egy létrát s neki akartam támasztani, ő azonban nem állta ki s én orra buktam.

meg úgy is tuggyák, hogy mink tuggyuk mi való vót abba, mi a hazugság. Azután meg sok kőcséssig jött, mert az aczíl sokszor eltört benne, hát nem vót erányos viselet. — Még ugyan a mint sejtem hát viselik a cseber konteszek, — egytül megis kérdeztem hogy husír jött, hogy hát mirül jó a? Azt felelte az eszamatta hogy hát úgy jobb szereti a bakája!

Emmán beszíd!

Most meg mán hogy a nők termete helyre zökkent — hát az uraké ficzamadott ki! — A kürtő kalap jött nagy uzusba, ojanokat látni akar egy gyár kiminy, — mán iszen kotló ültetőnek csak elvállalnám, de biz én a fejemre nem tenném az istenattát.

Valami furán is níznek ki benne, azt hinné az ember mikor m e g y hogy j ö n. Vágnám le!

Nem hiszem, hogy nem az ijenekír van ez a nagy árviz!!

Mikor az ember össze-vissza olvassa a lapokat,

D i n n y e f ö l d e t ad ki a debr. kertészeti egylet, mely borral használva kitünő hatásának bizonyul a köhögésnél. A „N e b á n t s v i r á g“ állapota reménytelen, melyet midőn elismerni szerencsés, hálás köszönetét nyilvánítja Nádasdi Ferencz, Zrinyi Péter és Franjepán kivégeztetése. — T o l s t o j gróf orosz belügyminiszter ellen tervezett merénylet a legjobb bolha- és poloska irtó szernek bizonyult. — K a c z é r I r m a k. a. mint N i n a hódította meg a közönséget, e miatt a magyar államvasutak P.-Ladány — Szajol állomása közt a a teherforgalom beszüntetve lett. — A s z e n t - g y ö r g y n a p i országos vásár eljegyezte a helybeli kir. törvényszéket. B e n t é t k e z é s r e és kihordásra jutányos áron magyaros koszt kapható. A feltételek iránt értekezhetni a személy vonatokkal. — M i n d e n f é l e s z á j és f o g b a j o k a t kezel az új consistóriális ház, melynek nemzetek hódolnak.

— E szerint hát ti mindnyájan megtettétek, azt a mit feleségeitek mondott, kezdé most Szitakötő uram és ránczba szedé arcját, Ilyenformán hát nekem kell majd a czechet kifizetni, mert bizony én nem tettem meg azt, a mit a feleségem parancsolt.

— Hát vajjon mit akart tőled az asszony? kérdezik a többiek nagy kíváncsian.

— Meg vagyok győződve róla, hogy egyiktek sem teljesítette volna azt, a mit nekem kellett volna megtenni. Képzeljétek csak! Mikor hazajövök, gunyosan szól hozzám az asszony:

— Te Szitakötő, te már megint be vagy káfolva. Helyedben egyenesen a konyhába mennék és kiinnám azt a két veder vizet — ez talán helyre hozna.

Már csaknem hozzá akartam fogni kívánsága teljesítéséhez, de mikor megpillantottam azt a tömérdek sok vizet, rémület fogott el.

— Soha! kiáltám, inkább megfizetem holnap a czechet.

Szitakötő uram csakugyan fizetett mint a köles.

És a hét czimbora megint késő éjjél után került haza.

Busi uram és Tisza Kálmán.

Busi uram: A nyavaja törje ki hajja kigyelmed azon vízszabályozást, a melyet elkövettek, hiszen az én fődeim is a Tisza környékinn csupa lucskosok. — A Tisza előtötte csuf vízzel. Tán összebesziltek kigyelmelek a nevit viselő pusztító kereszt-komával?

Tisza K.: Hát mágoknak nem elég az a sokféle intézkedés, a melyet foganatosítottam a sok vízi-biztos, vízi-mérnök és a több kormány közeg által? — Tálán csak nem kívánják, hogy én igyam le a földjeikről az árvizet?

Busi uram: Aztat nem kívánjuk. Ugysem halna meg tülle kigyelmed; hanem inkább a vízi-biztosait meg mérnökeiket nyelné el az árviz, mint az ártatlan lakosságot, mert azok még haláluk által sem jutnak biztos fizetéshez, a vízi-mérnökök meg ippen attól hiznak meg.

Tisza K.: Máguknak adófizetőknek mindig jár a szájuk; há meleg van, akkor meg vizet kérnek, ha víz van, akkor meg szárazság után epekednek, holott az lenne a feladatuk, hogy az adókat fizessék pontosan.

Busi uram: De két Tiszának nem lehet szógálni, mer egyik rakoncátlanabb mint a másik!

Tisza K.: Jó, hogy erről eszembe jutott valami. Ugy kell tennem nekem is, mint az a másik Tisza. Az önt vizözönt, a melyel nem bírnák, én is öntök párágraphus özönt meg adómenyiséget, a melylyel szintén nem bírnák. — Rövid élet ugy is, ki tudja mit hoz a holnap?

Busi uram: A bion hallja kigyelmed, szórom a kedvit!!!

Dühöng a járvány.

A helybeli újságírók felhívást szándékoznak intézni minden rendű s rangu szegény emberhez, hogy a ki csak teheti, egy fél krt. vagy 4—5 paszulyt, avagy egy drb. elromlott krumplit adjon jótékony czélra, mert különben kétségbeesik az olvasó közönség, ha naponként nem adnak hasább számra „nyilvános köszönetet” másképen „köszönetnyilvánítást”

Egyik helybeli nyomda szedő tanonczán az elmezavar jelei mutatkoznak. Rögeszméje a köszönetnyilvánítás.

* * *

Ba g ó nevü helybeli napszámos ezután a munkaadó gazdáknak megleghangu köszönetet fog nyilvánítani, hogy ily módon a hiúsággal jobb vásárt csinálhasson.

* * *

K a t i és P e n d s i kártyavető cigányasszonyok Arabella nagysámnak szintén hálás köszönetet fognak nyilvánítani, mihelyt valami viseltes ócskát kapnak tőle.

* * *

Végül az olvasó közönség is köszönetet nyilvánítana a köszönet nyilvánítóknak, ha végre valahára felhagynának a köszönetnyilvánításokkal.

Tűz, víz, filloxera, járvány, adó pótadó pusztítja ezt a szegény országot. A java magyar nép egyrésze éhen hal meg a vízáradások hideg földjén. Párnáját elvitték adóba, termését tönkretette a Tisza, a Duna, Maros, Szamos stb; a fiait elvitték katonának, mert az örületes verseny nagy „emberanyagot” kíván. A kifosztott, éhező, földönfutó nép tarjta a hadserget, mely mindennap egy egész millió forintot emészt fel... És mit olvas az ember a vízveszély miatt végpusztulásnak indult szegény magyar városokról? Békés-Csabáról rímázkodó távsürgönyt küldtek a kegyelmes urakhoz, hogy küldjenek segítségül ezer katonát, máskép munkaerő hiányában elvesznek. A zab hegyezés mestersegével csak nem rég felhagyott tót miniszter küldött is ötven embert, mert a többinek dolga van: igaz, hogy az ásó forgatáshoz kitűnően értenének, de a fegyverforgatás czafrangjait még nem tudták a fejökbe verni a magyarfaló lajtnánd urak. — Hát Csaba dologszerető jó magyar népe csak hadd vesszen, az áldott rónaság legyen vízzel borított terméketlen föld; a vízben fuldokló anyát, apát, kis testvért ne menthesse ki az erős fiui kéz, — a kincstár l o v a i t már biztonságban helyezték, a többi, nép? veszni való az már ugyis, a mi otthon van, és nem fungál, mint „k. k. A r m e e”.

Száraz kenyérhaj, hidegvizes pokrócz: érd be avval jó csendes vérü magyar nép, és ne is epezd magad sirással, és ne kárhoztasd el lelkedet káromkodás által. — Az Isten messze van!

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

KIADÁSOK.

Harmincadik évi zárszám 1887. január 1-től december 31-ig.

I. Tűzbiztosítási és jégbiztosítási üzlet BEVÉTELEK.

II. Élelmezési üzlet BEVÉTELEK.

III. Szállítmány- és jégbiztosítási üzlet BEVÉTELEK.

TEHER.

forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
187887	17	93912	03	1431000	-	20000000	-
372994	03	127159	67	1431000	-	2069281	68*
436239	54	436239	54	1431000	-	2069281	68*
284887	68	284887	68	1431000	-	2069281	68*
2181	67	2181	67	1431000	-	2069281	68*
1795672	48	4611322	29	1431000	-	2069281	68*
39043	86	39043	86	1431000	-	2069281	68*
11853	59	11853	59	1431000	-	2069281	68*
10006	50	10006	50	1431000	-	2069281	68*
9424	61	9424	61	1431000	-	2069281	68*
13732	16	13732	16	1431000	-	2069281	68*
203319	29	203319	29	1431000	-	2069281	68*
660169	84	660169	84	1431000	-	2069281	68*
206092	20	206092	20	1431000	-	2069281	68*
1072	11	1072	11	1431000	-	2069281	68*
6350639	79	6350639	79	1431000	-	2069281	68*

KIADÁSOK.

Huszonötödik évi zárszám 1887. január 1-től december 31-ig.

II. Élelmezési üzlet BEVÉTELEK.

III. Szállítmány- és jégbiztosítási üzlet BEVÉTELEK.

TEHER.

forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
95571	85	95571	85	11827007	52	12574	90
222034	20	222034	20	11827007	52	12574	90
545508	94	545508	94	11827007	52	12574	90
438988	49	438988	49	11827007	52	12574	90
63249	32	63249	32	11827007	52	12574	90
143221	38	143221	38	11827007	52	12574	90
37802	75	37802	75	11827007	52	12574	90
35118	54	35118	54	11827007	52	12574	90
87356	74	87356	74	11827007	52	12574	90
43814	53	43814	53	11827007	52	12574	90
26104	36	26104	36	11827007	52	12574	90
14373	35	14373	35	11827007	52	12574	90
143901	85	143901	85	11827007	52	12574	90
6410	22	6410	22	11827007	52	12574	90
1950029	55	1950029	55	11827007	52	12574	90
12617632	10	12617632	10	11827007	52	12574	90
402052	35	402052	35	11827007	52	12574	90
14949764	-	14949764	-	11827007	52	12574	90

KIADÁSOK.

Huszonötödik évi zárszám 1887. január 1-től december 31-ig.

III. Szállítmány- és jégbiztosítási üzlet BEVÉTELEK.

IV. Egyéb bevételek.

TEHER.

forint	kr	forint	kr	forint	kr	forint	kr
95571	85	95571	85	11827007	52	12574	90
222034	20	222034	20	11827007	52	12574	90
545508	94	545508	94	11827007	52	12574	90
438988	49	438988	49	11827007	52	12574	90
63249	32	63249	32	11827007	52	12574	90
143221	38	143221	38	11827007	52	12574	90
37802	75	37802	75	11827007	52	12574	90
35118	54	35118	54	11827007	52	12574	90
87356	74	87356	74	11827007	52	12574	90
43814	53	43814	53	11827007	52	12574	90
26104	36	26104	36	11827007	52	12574	90
14373	35	14373	35	11827007	52	12574	90
143901	85	143901	85	11827007	52	12574	90
6410	22	6410	22	11827007	52	12574	90
1950029	55	1950029	55	11827007	52	12574	90
12617632	10	12617632	10	11827007	52	12574	90
402052	35	402052	35	11827007	52	12574	90
14949764	-	14949764	-	11827007	52	12574	90

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.

TEHER.